

Gemeente Anna Paulowna	
NR	22308/2179
ING	30 MEI 2011
CLnr	
AfD	G2 JB /BW RAAD

Gemeente Anna Paulowna
T.a.v. de Leden van de gemeenteraad
Postbus 8
1760 AA Anna Paulowna

Datum:	27 mei 2011	Project:	Windturbines
Uw kenmerk:	-	Locatie:	Anna Paulowna
Ons kenmerk:	B068230aa.00000.im	Betreft:	Agendapunt 3, Raadsvergadering van 30 mei 2011
Versie:	01_000		

Geachte Leden van de Raad,

Deze brief ontvangt u namens:

1. de Vereniging Windturbine-eigenaren Noord-Holland (VWNH),
2. LTO-Noord en
3. de heren A.S. Bakker, wonende Lotweg 5, 1761 JG Anna Paulowna, K. Schenk, Lotweg 26, 1761 JG Anna Paulowna en J.C. Rezelman, Lotweg 20, 1761 JG Anna Paulowna.

Op maandag 30 mei a.s. staat op de agenda van de gemeenteraad (R300511_3) het: "*Voorstel tot het intrekken van de Nota Windmolenparken 1995, tot het kennis nemen van de Nota Windenergie Anna Paulowna en tot het nemen van besluiten over de ontwikkeling van het laatste windturbine-park en de opschaling van solitaire windturbines*".

In het licht van dit agendapunt brengen wij namens bovenstaande opdrachtgevers graag het volgende onder uw aandacht.

Het voorstel, zoals het college dat nu voorlegt aan uw raad, aannemen betekent dat er geen ontwikkelingen op het gebied van windenergie meer mogelijk zijn in de gemeente Anna Paulowna.

Individueel versus algemeen?

Als u het voorstel aanneemt zullen nogal wat bewoners van de gemeente daar blij mee zijn, want deze zijn van mening dat windmolens alleen maar overlast veroorzaken (met name geluid) en subsidiegeld (hun belastinggeld) opsouperen.

Een stellingname die we natuurlijk regelmatig tegenkomen daar waar het gaat om zaken waarvan individueel vooral lasten worden ervaren en geen directe lusten. Iedereen wil natuurlijk wel over voldoende elektriciteit kunnen beschikken maar de opwekking daarvan moet maar elders plaatsvinden.

Omdat we een onleefbaar Nederland zouden hebben als alleen maar naar individuele belangen zou worden gekeken, hebben we gelukkig een overheid die het land bestuurt en die bij het nemen van besluiten naar het algemene belang kijkt en dit afweegt tegen de verschillende individuele belangen. Het algemene belang moet worden gediend zonder dat hierbij individuen onevenredig zwaar worden getroffen.

U maakt als gemeenteraad onderdeel uit van het bestuur en u heeft de verantwoordelijkheid om binnen de hierboven beschreven kaders soms lastige besluiten te nemen. Het doel van deze brief is u van nadere informatie / argumenten te voorzien die aantonen dat het aannemen van het collegevoorstel zoals dat nu voorligt geen goed besluit is.

1. De beleidsommezwaai van de provincie

Een belangrijke motivatie voor het collegevoorstel wordt gevormd door de beleidsommezwaai van de provincie. In het Coalitieakkoord 2011 – 2015 van de VVD – PvdA – D66 – CDA wordt gesteld dat er géén windmolens op land bijkomen en dat wordt gekozen voor windmolens op zee. Bovendien willen ze ook dat bij opschaling naar een hoger vermogen een evenredig aantal kleine molens verdwijnt. Het is echter zeer de vraag in hoeverre de provincie die aangekondigde ommezwaai kan volhouden. Er bestaan immers harde afspraken op zowel Europees als nationaal niveau.

De beleidsommezwaai versus gemaakte bestuurlijke afspraken

De Europese Unie heeft als doel dat in 2020, 20% van het totale energieverbruik in Europa door duurzame energie wordt opgewekt. Om deze doelstelling te halen moet meer dan een derde van de vraag naar elektriciteit komen van hernieuwbare energie. Windenergie zou hiervan 12 tot 14% moeten uitmaken. Voor Europa is windenergie erg belangrijk voor het behalen van de Kyoto-doelstellingen. Op dit moment wordt door het gebruik van windenergie al 108 miljoen ton CO₂ per jaar vermeden. Dit komt overeen met het van de weg halen van 50 miljoen auto's. Hiermee zorgt windenergie ervoor dat meer dan 30% van de Kyoto-doelstellingen van de EU worden gehaald.

Per EU-lidstaat zijn de doelen vertaald in streefcijfers. In juni 2010 hebben alle EU-lidstaten een nationaal 'actieplan duurzame energie' opgeleverd. Dit volgt uit de Europese Duurzame Energie Richtlijn. Hierin staat voor Nederland onder andere de doelstelling van 14% duurzaam opgewekte energie in 2020.

Windenergie is belangrijk om de Nederlandse doelstelling van 14% te halen. Nu staan er ongeveer tweeduizend windturbines op land die voorzien in een kleine 4% van de totale Nederlandse elektriciteitsbehoefte. Het vorige kabinet heeft becijferd dat een verdriedubbeling van windenergie op land nodig is om de Nederlandse duurzame energie doelstelling te halen. Dat betekent dat het huidige opgesteld vermogen, van ongeveer 2000 MW naar 6000 MW in 2020 moet gaan.

Om deze doelstelling te behalen heeft het Kabinet harde afspraken gemaakt met de provincies. Namens de provincies heeft het IPO, in het Bestuurlijk Overleg van 24 juni 2010, de ruimtelijke afspraken over windenergie met minister Huizinga van VROM bevestigd. IPO en VROM deelden de uitgangspunten om ruimte te maken voor een capaciteit van 6000 MW windenergievermogen op land. De provincies moeten de ruimtelijke reserveringen voor windenergie in hun ruimtelijke plannen vastleggen (deels al gebeurd). De provincies verwachten nu, op grond van concrete projecten, dat er in 2020 een vermogen van 3.350 MW is gerealiseerd. Een extra groei naar 6000 MW in 2020 is mogelijk, maar hangt af van de invulling van een aantal randvoorwaarden.

Op 1 maart 2011 heeft het IPO een brief gestuurd naar de ministers Schultz van Haegen (Infrastructuur en Milieu) en Verhagen (Economische Zaken, Landbouw en Innovatie) met een overzicht van de ruimtelijke reserveringen en de vereiste randvoorwaarden. De twee belangrijkste randvoorwaarden betreffen:

- nieuwe wetgeving die het beter mogelijk maakt om bestaande windparken te herstructureren en te moderniseren;

- een betrouwbare stimulering in de SDE+ (Stimuleringsregeling Duurzame Energie Plus) die tot 2020 geldt.

Wind op zee of wind op land

Een tweede onderdeel van het nieuwe provinciale beleid is de keuze voor windmolens op zee. Dit lijkt misschien een aantrekkelijk alternatief, maar feit is dat de bouw en exploitatie van windmolens op zee nu nog drie maal zo duur is als op land. Dat betekent dat wind op zee alleen rendabel is met veel subsidie en juist subsidie is voor veel mensen nu juist een idee om tegen windenergie (op land) te zijn. Bovendien laten berekeningen van het ECN zien dat windenergie op land in de kustgebieden binnen afzienbare tijd rendabel is zonder subsidie!

Innovatieve duurzame energie?

De nieuwe provinciale coalitie stelt ook: "Wij tornen niet aan de afspraken van 430 MW, die wij hebben gemaakt met het rijk over de opwekking van duurzame energie."

De provincie wil inzetten op innovatieve vormen van energie zoals biomassavergisting, osmose, zonne-energie en getijdenstroom. Op zich positief maar deze nieuwe vormen van duurzame energie staan óf nog in de kinderschoenen óf zijn bij lange na niet zo rendabel als windenergie. Zelfs een al langer bestaande vorm zoals zonne-energie is bij lange na niet zo effectief als windenergie. Een moderne windturbine kan voldoende elektriciteit opwekken voor 2.000 huishoudens. Hiervoor is echter 80.000 m² (zeg maar 12 voetbalvelden) aan zonnepanelen nodig. De kosten liggen bovendien zeker 10 maal zo hoog.

De conclusie is dat we dus nog geruime tijd windenergie op land nodig hebben om het aandeel duurzame energie naar de afgesproken 14% te verhogen.

Het feit dat Anna Paulowna geografisch zo gesitueerd is dat ze daar een substantiële bijdrage aan kan leveren zou juist moeten leiden tot het maximaliseren van onderzoek naar de mogelijkheden om deze bijdrage in te vullen in plaats van tot een raadsvoorstel dat alle vormen van windenergie zoveel mogelijk blokkeert.

2. Geluidhinder, slagschaduw en dergelijke

Een tweede belangrijke afweging wordt gevormd door klachten over geluidhinder. Voor het maximale geluidniveau dat een windturbine mag produceren bestaan landelijke normen. Deze zijn meetbaar en handhaafbaar. Op zich is de opstelling: landelijke normen zijn niet toereikend voor de gemeente Anna Paulowna, natuurlijk al een vreemde stellingname. Als zo'n uitgangspunt voor meerdere normen inzake andere kwesties zou worden gehanteerd zouden we immers vreemde situaties krijgen. Wat hier verder ook van zij, feit blijft dat over geluid wel meetbare en handhaafbare afspraken kunnen worden gemaakt. Dat betekent in onderling overleg de mogelijkheden bekijken en niet op voorhand alle ontwikkelingen op het gebied van windenergie verder uitsluiten!

Wat voor geluidhinder geldt, geldt mutatis mutandis ook voor de andere knelpunten, die naar voren zijn gebracht op de twee recent gehouden informatieavonden: overleg / maatwerk, in plaats van een radicaal verbod. Zeker daar waar men enerzijds "oude" molens wil saneren is anderzijds ruimte nodig voor bijvoorbeeld een nieuwe lijnopstelling. Verplaatsen naar de Wieringermeer is geen mogelijkheid. In de gemeente Wieringermeer is het zonder extra molens vanuit Anna Paulowna al een hele grote opgave om het bestaande arsenaal aan windmolens op te laten gaan in nieuwe clusters en lijnopstellingen.

Bovendien is het ook weglopen voor verantwoordelijkheid als de gemeenteraad van het huidige Anna Paulowna het vraagstuk maar doorschuift naar het huidige Wieringermeer, ook al zullen deze gemeente in principe per 2012 gaan fuseren.

Voor het saneren van oude molens zijn overleg en het bieden van alternatieve locaties een harde voorwaarde. In een dergelijke 'operatie' zijn knelpunten op te lossen maar er moet wel een motivatie zijn voor de windmoleneigenaren om mee te werken. Een dergelijke motivatie ligt niet besloten in het aannemen van dit ondeugdelijke raadsvoorstel.

Ongefundeerd, maar wel doorpakken?

Om op basis van 2 informatieavonden en 2 klachten te concluderen "(...) dat binnen het grondgebied van de gemeente Anna Paulowna geen ruimte is voor de ontwikkeling van nieuwe windturbineparken." is wel heel kort door de bocht. Bovendien is deze conclusie ook in tegenspraak met de Nota Windenergie van mei 2011 (opgesteld door BügelHajema). Hierin zijn op basis van goede criteria diverse zoekgebieden aangemerkt.

Hel hele collegevoorstel lijkt geschreven te zijn in een soort cadans van: weg met alles wat naar windmolens riekt. "*Solitaire turbines dienen gesaneerd te worden*". Een stoere uitspraak terwijl wordt gesteld: "*Hoewel dergelijke turbines vooralsnog niet hebben geleid tot geluidsoverlast (...)*". "*Potentiële hinder (...) en de wens van de burger (...) liggen hieraan ten grondslag*". Potentieel? Reëel is er nog geen sprake van hinder, maar het is alsof het college zeggen wil: als we toch eenmaal bezig zijn.....

Een en ander getuigt van alles, behalve van een goed doordachte en goed onderbouwde kijk op windenergie. Het collegevoorstel gaat nog even door: de mogelijkheid tot opschalen wordt geschrapt, verleende bouwvergunningen worden weer ingetrokken enzovoort.

U hebt echter als gemeentebestuur een eigen afweging te maken (maatschappelijke verantwoordelijkheid) en dat is wat anders dan de wens van enkele burgers volgen "(...) en de wens van de burgers om solitaire te saneren (...)". Veel burgers willen nou eenmaal niks: geen windmolen in de buurt, geen kerncentrale, geen boringen naar aardgas maar wel allemaal te allen tijde voldoende energie beschikbaar (zie ook hierboven op pagina 1).

Het is aan u als gemeentebestuur een weloverwogen afweging te maken die ook rekening houdt met andere zaken dan de wens van enkele burgers, zoals het percentage duurzame energie dat moet worden gerealiseerd en de belangen van de huidige windturbine eigenaren.

De windturbine eigenaren staan op hun beurt niet onwelwillend tegenover het leveren van een financiële bijdrage aan de lokale gemeenschap als tegenprestatie.

3. Betalen schadeclaims

In het collegevoorstel wordt gesteld dat het radicaal gewijzigde beleid op verschillende manieren kan leiden tot schadeclaims. Intrekken van verleende bouwvergunningen, wijzigen van het vigerende ruimtelijke beleid, enzovoort.

Zeker is dat dit niet kan leiden tot schadeclaims, maar zal leiden tot schadeclaims. En gelet op de grote bedragen die horen bij windenergie zullen deze claims zeer omvangrijk worden. Het college doet in haar voorstel verder geen mededelingen over de omvang van de schadeclaims (zie in het collegevoorstel ook het kopje "Financiële gevolgen en dekking" → N.v.t.) zodat u als gemeenteraad - mocht u dit collegevoorstel aannemen - in feite een geheel blanco check tekent. Daarenboven, al deze claims zullen uiteindelijk moeten worden betaald uit de gemeentekas, oftewel met belastinggeld. Als belastinggeld wordt gebruikt om duurzame energie te stimuleren (subsidie) dan spreekt "de burger" hier schande van. Deze subsidie levert daarentegen wel energie op.

Als er straks met hetzelfde belastinggeld omvangrijke schadeclaims moeten worden uitbetaald dan staat daar alleen kapitaalvernietiging en afbraak van duurzame energieproductie tegenover. Dan kan toch niet het besluit van de raadsleden van de gemeente Anna Paulowna zijn?

Vertrouwend op een wijze besluitvorming,

hoogachtend,
LBP|SIGHT BV

ing. I.T.G.M. (Ignat) Martens

Namens:

- Vereniging Windturbine-eigenaren Noord-Holland (VWNH)

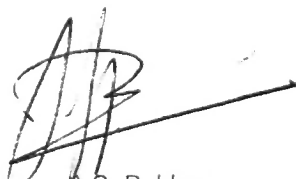

J.J. Waiboer (voorzitter)

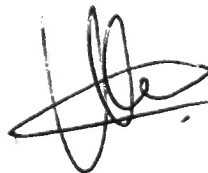
- LTO-Noord

K. Schenk (bestuurslid)

- A.S. Bakker

- K. Schenk

- J.C. Rezelman